

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Burchardi VVormaciensis Ecclesiae Episcopi,
Decretorum Libri XX. ex Consiliis, & orthodoxoru[m]
patru[m] Decretis, tum etiam diuersaru[m] nationum
Synodis, ceu loci communes congesti, in quibus ...**

Burchardus <Wormaciensis>

Parisiis, 1549

De illis qui se affligunt de obitu charorum. cxxix.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10722

seipso hoc non dicant: quia non est eis necessaria ista peti-
tio, sed pro aliis qui sunt in suo populo peccatores, & ideo
non dicere vnumquemq; sanctorum, dimitte peccata mea,
sed dimitte nobis debita nostra, vt hoc pro aliis potius,
quam pro se iustus petere intelligatur, anathema sit. San-
ctus enim & iustus erat apostolus Iacobus, cùm dicebat: In
multis enim offendimus omnes. Nam quare additum est o-
mnes: nisi vt ista sententia conueniret? Et in Psalmo vbi le-
gitur. Ne intres in iudicium cum seruo tuo: quia non iu-
stificabitur in conspectu tuo omnis viuens. Et in oratione
sapientissimi Salomonis: Non est homo, qui non peccauit.
Et in libro sancti Iob: In manu omnis hominis signum, vt
sciat omnis homo infirmitatem suam. Vnde etiam Daniel
sanctus & iustus, cùm in oratione pluraliter diceret: Pecc-
auimus, iniquitatem fecimus, &c. quæ ibi veraciter & hu-
militer confitetur, ne putaretur, quemadmodum quidam
fentiūt, hoc nō de suis, sed de populi sui potius dixisse pec-
catis, postea dixit: Cùm orarem, & confiterer peccata mea,
& peccata populi mei dño Deo meo. Noluit dicere pecca-
ta nostra sed populi sui dixit & sua: quoniā futuros istos qui
tam malè inteligerent, tanquam propheta præuidit.

*De illis qui episcopis suis clam sua confitentur pecca-
ta, & postea negare voluerint. Cap. CXXVII.*

I Tem placuit, vt si quando episcopus dicit aliquem sibi *Ex eodē*
soli proprium crimen fuisse confessum, atque ille postea *cap. 77.*
negat, & pœnitere noluerit, non putet ad iniuriam suam
episcopus pertinere, quod illi soli non creditur, & si scrupulo
propriæ conscientiæ se dicit neganti nolle communica-
re, secretè tamen interdicat ei communionem, do-
nec obtemperet.

*De illis pœnitentibus qui attente leges pœnitentiae
exequentur. Cap. CXXVIII.*

Pœnitentes qui attente leges pœnitentiae exe-
quuntur, si casu in itinere, vel in mari mortui fuerint, vbi *Carthag.*
eis subueniri non potuit, memoria eorum, & orationibus, *cap. 79.*
& oblationibus commendetur.

De illis qui se affligunt de obitu charorum.

Caput CXXIX:

Ex episto,

Nos autem qui nouimus, qui hoc credimus, & doce-
mus, contrastari nimiū de obeuntibus non debemus, *pape, ne-*
Anastasi.

D. BVR CHAR DI EPIS. VVORMAC.

iane nobiliss. viro directa. cap. 11. ne quod apud alios pietatis tenet speciem, hoc magis nobis in culpa sit. Nam diffidentiae quodammodo genus est contra hoc, quod quisque prædicator querit iustitiam amans, dicente Apostolo: Nolumus autem vos ignorare fratres de dormientibus ut non contristemini, sicut & cæteri qui si non habent. Hac itaque frater charissime ratione prospicit studendum nobis est, ut sicut diximus, non de mortuis affligamur, sed affectum viuentibus impendamus, quibus & pietas ad utilitatem, & sit ad fructum dilectio. Define igitur charissime mœtorem, & assume spiritalem fructum lætitiae, ad utilitatem sanctæ Dei Ecclesiæ, seruorumque eius profectum, & vita huius quæcunque sunt spacia, eternis diuinisque officiis illustrare contende, ut qui insigne te præstitit, reddat sibi per secula clariorem.

De illis qui sibiipsis voluntarie mortem inferunt.

Caput CXXX.

Ex cœcil. Braggar. cap. 10. **P**lacuit ut hi qui sibiipsis voluntariè, aut per ferrum, aut per venenum, aut per præcipitum, aut per suspensum, vel quolibet modo inferūt mortem: nulla pro illis in oblatione commemoratio fiat, neque cum Psalmis ad sepulturam eorum cadavera deducantur. Multi enim sibi hoc per ignorantiam usurparunt. Similiter & he his placueri, qui pro suis sceleribus puniuntur.

De eadem re. Cap. CXXXI.

Ex cœcil. Cabillon. cap. 5. **Q**vicunque se propria voluntate, aut in aquam iactuerit, aut collum ligauerit, aut de arbore præcipituerit, aut ferro percusserit, aut cuilibet voluntariè se morti tradiderit, istius oblatio non recipiatur.

De illis qui cum infidelibus cibum sumere præsum- pserint. Cap. CXXXII.

Ex cœcil. Libertæ. **S**i verò quis clericus vel fidelis cum Iudeis cibum sumperit, placuit eum à communione abstineri, ut debet emendari.

De illis qui apostatant, & ad idel latriam se con- uertant. Cap. CXXXIII.

Ex codæ. **A**Dieatum est etiam quosdam Christianos ad apostoli, quod dici nefas est, transeuntes, & idolorum cultu, ac sacrificiorum contaminatione profanatos, quos à Christi corpore & sanguine, quo dudum redempti fuerant